

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ... НАРОД ГОВОРИТЬ..."
М. РИЛЬСЬКИЙ.

ГОМИН НАДРОССЯ

ВИДАЄ БІЛОЦЕРКІВСЬКА КРАЙОВА ОРГАНІЗАЦІЯ НАРОДНОГО РУХУ

№1
ЧЕРВЕНЬ
1990
ЦІНА 70 к.

НЕРОЗРИВНИЙ ЗВЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Золоті зерна Добра 1 Правди щедрою рукою засіяли в нуждені, натружену землю наші попередники. Засіяли в надії на добрий урожай.

Та землю нашу на довгі десятиліття скувала незламна крига тяжкого оледеніння. Шляхом насильства 1 обману Злій Гений привів до державної влади купку кривавих злочинців, людей без Честі, без Сумління, без Душі й без Бога. Запанувала в країні довга й сувора зима. Золоті зерна мали загинути. Але для цього потрібні були століття.

Історія не відволела злочинцям століть.

Тому сьогодні скрасає крига. Шумлять над вбогою, пограбованою, розтерзаною сплюндрованою, але святою, єдиною для нас нашою землею, буйні, шалені весняні вітри, бурхливими, під час каламутними потоками сливають талі води весняної повені...

Шириться, зростає й міцніє Народний Рух України. Поруч нього одна за одною стають нові партії.

То дружно сходять невмирущі, золоті зерна, засіяні в минулому нашими Пророками...

Попереду літо. Літо тяжкої праці, літо наших великих сподівань. Ми знаємо: наш шлях буде тернистим. Але вивеле нас на нього не чиясь воля. Нас покликало на цей шлях наше сумління, наша пробудження совість, наше свячене прагнення Добра 1 Справедливості, Волі 1 Незалежності для України.

Так. Все це вже було... Все це - тільки продовження великої праці наших попередників. Золоті зерна не загинули. Зв'язок поколінь не розірвався.

Чи не тому в священих образах Франкових "Каменярів" ми з такою легкістю впізнаємо знайомі риси, тяжку долю, титанічну працю 1 незгасні надії вчорашніх в'язнів створеної за кресленнями "Великого кормчого" потворної, смертоносної, всеруйнуючої системи - загиблих 1 тих, що викили - Андрія Турка і Михайла Курки, Миколи Руденка і Левка Лук'яненка, Олекси Тихого і Юрія Литвина, Василя Стуса і Валерія Марченка, Вячеслава Чорновіла 1 братів Михайла та Богдана Горинів, Оксани Мешко і Степана Хмари та сотні 1 тисячі відомих 1 нині ще невідомих наших національних Героїв 1 Великомучеників...

М. Демків.

...1 кожен з нас те знат, що слави нам не буде,
Ні пам'яті 1 лодей за сей кривавий труд.
Що як тоді підуть по сій дорозі люди,
Як ми проб'єм 11 та вирівняєм всіди,
Як наші кости тут під нею зогнить.

Та слави людської зовсім ми не бажали,
Бо не герой має 1 не богатирь.
Ні, ми небольники, хоч добровільно взяли
На себе пута. Ми рабами волі стали;
На шляху поступу ми лиши каменярі.

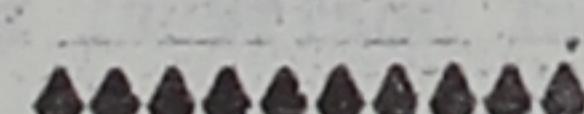
1 всі ми вірили, що своїми руками
Розіб'ємо скалу, роздробимо граніт,
Що кров власної 1 власними кістками
Твердий змуруємо гостинець 1 за нами
Приде нове життя, добро нове у світ.

1 знали ми, що там далеко десь у світі,
Який ми кинули для праці, поту й путь
За нами сльози льютять мами, жінки 1 діти,
Що други й недруги, гнівні та сердиті,
1 нас, 1 намрі наш, 1 діло те кленуть.

Ми знали се, 1 в нас не раз душа боліла,
1 серце рвалося, 1 груди жаль стискає:
Та сльози, амі жаль, ні біль пекучий тіла
Ані прокляття нас не відтягли від діла,
1 молота нікто 13 рук не випускав.

Огак ми всі Ілемо, в одну громаду скучі
Святою думкою, а молоти в руках.
Нехай проклаті ми 1 світом позабуті!
Ми ломимо скалу, рівняєм праві пугти,
А шастя всіх приде по наших як кістках.

1. Франко, "Каменярі" /уривок/

Ми, нарешті, самі собі маємо сказати, хто ми є...
Еднаймося, браття, 1 стіймо разом за суверенну Соборну Україну, в якій би вільно жилося угорцям, полякам, чехам, росіянам, румунам, татарам - всім націям, котрі Історія колись розселила на щедрій українській землі.

Слава Україні

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЧИТАЧІВ

Шановні білоцерківці, земляки 1 друзі!

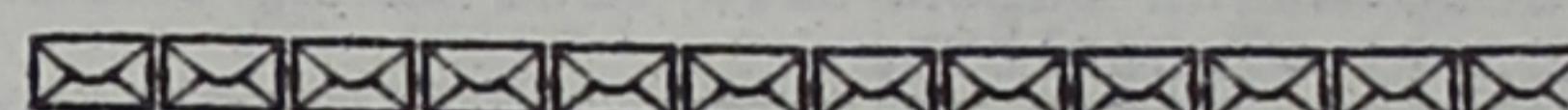
Нарешті ми, ті, хто ще залишився не знищеною бездушно-жорстокою командно-бюрократичною машиною нашого суспільства, пропонуємо Вам незалежну 1 вільну думку, інформацію, якою вона є, та погляди в спосіб, давно визначений цивілізованим світом - через вільну пресу.

Оскільки саме поняття "цивілізація" набуло в нашому житті якогось непевного значення, бо більш як за 70 років спотвореного ідеологічного мракобісся воно вживалось виключно там де йшла мова про "невтомну" працю вождів, що вели нас в невідоме 1/2 щастя 1 нині сущих 1 прийшених.

За таких умов народжується, а за тим 1 формується горда, працелюбна, чесна 1 вільна, з високим показником суспільної 1 національної свідомості, людина, для якої загальнолідські духовні цінності становлять безумовний пріоритет вождізму, будь-якій ідеології та диктатури.

Отож, маємо проблеми 1 просимо спільно, на шпалтах нашої "Гомону..." зайнятись пошуками шляхів 1 вирішення.

Широ вітаємо наших читачів, активістів вільної думки, всіх небайдужих до трагічної долі нашого народу, з виходом першого номеру "Гомону Надросся" 1 говоримо: "Шастя нам всім!"

ПОСТУП НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ

Тільки в цьому столітті це вже третя спроба українського народу ствердити свою національну самобутність. Переїзд події останніх років нашої історії дає нам право стверджувати, що на цей раз в нас ще достатньо сил, але чи залишиться вони на четверту спробу? Тому відступати не маємо права. Стоймо на прівії зникнення колись великої, славної, розумної, барвистої української нації. Необхідна швидка матеріалізація епітетів 1 гасел ідеї вочевидь щасливої революційної доби.

Народний Рух Білої Церкви, започаткувавши ще восени минулого року 1 демісторення Центру народної культури, спромігся подолати численні перешкоди 1 досягти поставленої мети.

Останнє засідання робочої групи по заснуванню Центру 1 перше Віче партнерів-фундаторів відбулося 1-го червня, де затверджено статут Білоцерківського Центру народної культури, відкрито правління, його голову, ухвалено звернення до трудових колективів підприємств, організацій, установ та громадян Білоцерківщини.

Центр розпочав свою роботу на території 1 історичної архітектурної пам'ятки міста - колишнього заїжджого двору, розташованого по вулиці Радянській, 41. Ласкато просимо до господи!

Голова правління Центру,
депутат міськради, П. Прилуцький.

До колективів підприємств, організацій, установ, осік громадян Білоцерківщини.

ЗВЕРНЕННЯ

Усвідомлюючи відповідальність за духовність народу й необхідність нових форм роботи по 1 відродженню, міська рада народних депутатів, крайова рада НРУ, міськрада, комсомольський комітет Товариства української мови 1м. Тараса Шевченка дійшли згоди про створення в Білій Церкві Центру народної культури як гospорозрахункового партнерського об'єднання окремих громадян, 1x самодіяльних угруповань, державних 1 кооперативних підприємств 1 організацій, які інтегрують свої зусилля та матеріально-технічні ресурси для досягнення поставленої мети.

Центр, як регіональна установа культури, на широкій демократичній основі, ставить мету сприяти задоволенню культурних потреб національних груп, які населяють Білоцерківщину, пропагувати надбання 1x історії, літератури й мистецтва, подати допомогу у вивченні мов, розвитку народних промислів. Для цього Центр 1 здатиметь відповідні гуртки, осередки та групи, методичні об'єднання, експедиції.

Фундаторами Центру народної культури стали Товариство української мови 1м. Тараса Шевченка, Товариство єврейської культури, крайова організація НРУ, міськрада, комсомольський комітет заводу 1м. 1-го Травня та виробничого об'єднання "Білоцерківщина", кооператив "Триптих", Український відеоцентр, відділ зовнішніх зв'язків міськради, які об'єднують свої зусилля 1 матеріальні ресурси. Установче Віче фундаторів закликає Вас приєднатися до цієї акції 1 внести свій пай в справу духовного відродження народу.

Віче партнерів-фундаторів.

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ... НАРОД ГОВОРІТЬ..."
МРИЛЬСЬКИЙ.

№2
СЕРПЕНЬ-
ВЕРЕСЕНЬ
1990
ЦІНА 50к

ГОМОН НАДРОССЯ

ВИДАЄ БІЛОЦЕРКІВСЬКА КРАЙОВА ОРГАНІЗАЦІЯ НАРОДНОГО РУХУ

Сидячість і в надроссі

день сувореності!

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

ЧИ НОВИЙ СОЮЗНИЙ ДОГОВІР?

Історична доля Надросся Київщини така ж трагічна, як і всієї Надніпрянщини та решти теренів нинішньої України. Впродовж століть мешканці цього благословленого краю закріпачені політично, економічно і духовно. Тільки в ХХ столітті понад сім десятиліть тому, значна частина українського народу, обстоювали його право на державність. Скільки крові пролилося в цьому краї в роки братобивчої громадянської війни, скільки життів забрав стalinівський голодомор 33-го, скільки людей закінчили свій шлях у берівських та гітлерівських катівнях, полягло на полях другої світової війни, загинула у жорстокій повоєнний різанині, пройшло через бржнєвські табори і психушки, сусідовську русифікацію...! Попри все ми зуміли вижити! На цій частині України зберегти свій генофонд, свою мову, культуру, національний дух і прийти разом з усім народом України до прийняття Декларації про державний суверенітет!

Але декларація - це дуже багато і дуже мало. Принципи продекларовані, а тепер потрібно сконструювати механізм практичної їх реалізації. І в час, коли депутати-демократи з Народної Ради докладають у Верховній Раді чимало зусиль, щоб декларація прибрала конституційно-правових форм, мі, кому не байдужа доля рідного краю, маємо взятися за створення конкретних способів використання положень Декларації в нашому Краї. Особливо це торкається економічного і політичного суверенітету.

Нині усі підприємства базових галузей промисловості, розташовані в Надросії Київщини, підпорядковані Москві. Йдеться про основу економіки України - машинобудування, хімічну промисловість, транспорт та інші. Це і група заводів "Білоцерківщини", і завод сільськогосподарського машинобудування, "Електротягом" і "Феррокерам" у Білій Церкві, підприємства скрип, Володарки, Узини, Тараща, Тетіїв, Рокитного, Богуслава. Створена на основі централізму, економічна система Київської області, як і всієї України, виявилася нераціональною, неефективною, абсурдною. Створено економіку абсурду, в якій витрати постають як результат. Підприємства працюють не на потреби людів, а на показники. Добре працювати незвідно: ні трудовим колективам /через механізм передозподілу від тих, хто добре працює, до тих, хто погано/, ні окремим працівникам /бо надто вузькі рамки розміру плати/. Та все ж ми погано працюємо не лише через те, що добре працювати незвідно. Коріння цього зла знаходитьться значно глибше і пов'язане насамперед із питанням власності. В нашій економічній системі відбулося відчуження трудівника від власності. Державна власність - це не загальномацідна власність, а власність державного і партійного апарату. Колгоспно-кооперативна власність ми взагалі не мали. Відбулося відчуження селяніна від землі. Відчуження трудівника від власності, землі і влади - основна причина кризи в економіці та суспільстві нашого Краю. Або ще так можна сказати: витоки кризи - це монополія на владу, на власність, на істину.

Тому вихід із кризи можливий лише на основі руйнування цієї монополії, на шляхах створення багатоманітності форм власності і конкуренції між ними, багатоманітності форм господарювання. І спершу основою економічної самостійності України, а отже і Надросся Київщини, може бути тільки республіканська форма власності. На землю, на надра, водні та інші природні ресурси, на економічні і науково-технічні потенції. Це матеріальна основа суверенітету!

У зв'язку з цим особливої гостроти набуло питання про загально-сознану власність на території України. Зрозуміло, що без передачі республіці уже перерахованих нами галузей, зокрема і тих підприємств, що діють в Надросії Київщини, не може бути і мови про її економічну самостійність. Тому серед найважливіших завдань, що їх мають вирішувати демократичні сили Надросся, є: діяти через місцеві Ради, здійснити, або ж прийняти підготувати, місцеві економічні реформи! Бо досягнемо ми законодавчо "українізації" економіки, себто децентралізації, роздержавлення, приватизації, ну і що? Закони ж виконувати потрібно... Як і що буде перетворюватися в акціонерну власність, в колективну, як конкретно буде відбуватися приватизація, що передати, в які руки? До всіх цих справ, які повинні будуть корінним чином змінити економіку на місцях, потрібно готовуватися тепер. Що ж дати, що це найближчим часом зроблятимуть місцеві Ради, в яких 50-80 відсотків депутатів-членів КПРС - марні речі. Пам'ятаймо, попереду жорстока і запекла боротьба за державний суверенітет України, в тому числі й за економічну самостійність. Ми не маємо права її програти, а тому маємо активно і ініціативно діяти вже тепер!

Важливою причиною того, що економіка всіх регіонів України опинилася в глибокій ямі, з якої їй важко вибратися, що впродовж останніх років не вдалося зупинити процес погіршення економічного стану республіки, енергійність реформ політичної системи. Вихід із кризи - це демонтаж існуючої тоталітарної системи влади. Головні чинники цього - демонізація засобів виробництва /але іх "українізація"/, приватизація /нам потрібен закон про приватну власність/, децентралізація /наша доля має вирішуватися не в Москві, а в містах та селах України/, демонополізація /тому потрібне антимонопольне законодавство/, деполітизація /заборона втручання політичних партій, громадсько-політичних організацій та рухів у господарське життя/, деидеологізація /підпорядкування економічного розвитку на ідеологічним ретишиам і докторам, а економічній доцільності/, у зв'язку з цим зміна ставлення до приватної власності, демілітаризація /істотне зменшення витрат на оборону/.

Вихід із кризи, таким чином, можливий тоді, коли нам вдасться перетворити республіку на зону вільного підприємництва. Тож зробимо все, щоб наблизити цей час! Лише за цих умов досвіток суверенітету стане і в Надросії Київщини яскравим її днем.

А.Свиридюк
Голова Білоцерківської краєвої організації НРУ.

Заслухавши та обговоривши доповіді про політичний стан в Україні та завдання Української Республіканської партії на даному етапі, Рада партії констатує, що криза в суспільстві невпинно поглибується. Політична ситуація в Україні вимагає негайної активізації діяльності нашої партії та консолідації всіх демократичних сил на організацію спротиву новому союзному договору з Москвою. Ми чітко усвідомлюємо, що новий союзний договір - це чергова спроба великорадянським зберегти в цілості російську імперію.

Перешкодити укладанню союзного договору, на нашу думку, можна шляхом проведення загальноукраїнських акцій протесту, збору підписів проти нового вироку українському народу. З метою активізації мас слід організувати 21-30 вересня мітинги, маніфестації та пікетування окремів міськомів КПУ по всій Україні. Ці акції ми розглядаємо як етапи підготовки суспільства до проведення загальноукраїнського страйку громадянської непокори в разі спроби підписати союзний договір.

Зрозуміло, що Верховна Рада в кинішньому складі не відображає воїл українського народу. Тому Українська Республіканська партія вважає доцільним розпуск Верховної Ради УРСР. Вона була обрана в умовах однопартійної диктатури, що є достатньою підставою вважати вибори недемократичними. До того ж, частина депутатів зосередила в своїх руках законодавчу, так і виконавчу чи судову владу, а це є неприпустимим нормами правового суспільства.

Українська Республіканська партія домагатиметься проведення демократичних виборів на засадах багатопартійності під міжнародним контролем. Здійснення нашої мети сприятиме кампанія відкликання реакційних депутатів, що дозволила б створити у Верховній Раді такі ситуації, коли без участі Народної Ради станове неможливим прийняття важливих рішень, і це може привести до розпуску Верховної Ради. Є підстави сподіватися, що нові вибори, проведені в час несувалої політизації зросту національності українського народу, дадуть змогу обрати таку Верховну Раду, яка буде здатна виконати історичні місії відновлення української держави.

Виступачи проти укладання нового союзного договору, ми одночасно повинні роз'яснювати, що договір 1922р. не має юридичної сили і може бути підписання, бо був укладений незаконним московським урядом - з іншого боку та незаконним "українським" урядом - з іншого. Активісти партії колоніальної системи, Українська Республіканська партія встановлюватиме якнайсніші зв'язки з добітничим рухом, який яскраво заміниться собою як рух антикомуністичний. Представники УРП повинні ініціювати створення страйків, комітетів громадянської непокори, незалежних профспілок, домагатися внесення парткомів за межі підприємств установ, деполітизації армії, КДБ та правоохоронних органів.

В боротьбі за державну незалежність ми будемо єднati зусилля прогресивними колами інших республік, коанчою імперії під гаслом: "нашу і вашу свободу!".

Кожен свідомий громадянин України розуміє, що новий союзний договір - це старий союз колонії. Наша мета і наш порятунок - НЕЗАЛЕЖНІСТЬ.

Рада Української Республіканської партії
12 серпня 1990р.
і.Київ.

= ДАРУЙТЕ НАМ, ЛЮДИ =

Поки що в "Гомоні Надросся" густо помилок. Даруйте велику душу і не повірте, бороні, доже, газеті "Ленінський шлях", що нашу газету розбить гурт цілком неграмотних людей. Річ у тому, що випадково допущену помилку ми, хоч і побачимо, та виправити вже не маємо змоги. що газета наша, як самі розумієте, робиться в умовах, близьких до екстремальних: ані скласти по-лодські, ані надрукувати, ані продати.

Велику душу партія комуністів у найкращих традиціях політичного лицемірства на словах уж визнає багатопартійність. Однак, редакції, друкарі, вся матеріальна поліграфічна база знаходиться покищо виключно в одних руках - комуністичних. Інші партії та громадсько-політичні організації, що народжуються в наш час, нехай собі викручуються, як знають. Найіт засновник закону "О свободі печати", що став правочинним з 1 серпня, абсолютно бездіяльний через іменінне володіння КПРС засобами інформації.

І все ж ми оптимісти. І маємо надію, що не за герами той час, коли ми, як всі громадяни в правових державах, будемо мати нормальну редакцію, оснащену друкарю і навіть штатними кореспондентами, редакторами та друкарями. І знаємо, що серед людей цих професій є багато таких, котрі мріють працювати з нами.

А покищо просимо Вас, чесні люди: озовіться, підтримайте, чим можете, "Гомоні Надросся", дайте знати, що думаете про нашу газету. Присилайте нам матеріали, котрі або зовсім не вийдуть в офіційній пресі, або ж обкарните їх там до невідзначання.

Чекаємо ваших додісів! Нико не бується неприємностей за свою публікацію, підписуйте лист повідомі, зі зворотною адресою, а після того зачните вигадане прізвище /псевдонім/, яким можна буде підписати Вашого листа в газеті. Едина змога до матеріалу - абсолютна пра в з д а !

Від видавця: А.Свиридюк, голова Білоцерківської краєвої організації НРУ.

4 октября 2016 года Минюст РФ внес Международный Мемориал в реестр «некоммерческих организаций, выполняющих функцию иностранного агента». Мы обжалуем это решение в суде.

Библиотека Международного Мемориала